

JÄRKI

2/07-08

Järki on Järvenpään lukion opiskelijoiden oma lehti, joka pyrkii ilmestymään aina jaksojen lopussa pdf-muotoisena.

Tässä Järjes(tyukse)ssä:

3 Pääkirjoitus

4-5 Tulevaisuuden julkkis

6-7 Rakkaudesta

sauvakävelyyn

8 MIKSI!?!?!

9-11 Love stories

12 WANTED

13 Rakkauskallup

14-15 Mieli-pidepalsta

16 Karkauspäivä &

Ystävänäpäivä

17 Rentoutumisvinkkejä

18-19 Rakkaudesta

harrastuksiin

20-21 Osa mieskin rakastaa

22-23 Rakkaudesta

klassiseen musiikkiin

24-25 Ystävänäpäivä Bulletin

26 Melko synkkää väkeä

27 To be continued...

Kansi: Sonja Huttunen

Toimitus

Päätoimittaja & Taitto Sonja Huttunen

Niina Sepponen

Matilda Juslin

Noora Lähde

Ville Åberg

Kaisa Huhta

Aino Pekkarinen

Kalle Eskelinen

Opettajajäsenet

Marja Rosti

Joona Svala

Kuvat

s. 3 Pauliina Saarinen

s. 4-5 Taru Järvenpää, Titta Äikäs

s. 6-7 Noora Lähde

s. 8 Sonja Huttunen

s. 9-11 Laura Karsisto

s. 12 Ella Peltonen

s. 13 Noora Lähde

s. 14-16 Sonja Huttunen

s. 17-19 Aino Pekkarinen

s. 20-21 Sonja Huttunen

s. 22 Noora Lähde

s. 26 Juho Keskitalo

s. 27 Sonja Huttunen

Toimittajat ovat pääasiassa taittaneet itse omat juttunsa.

Järki ja tunteet

Järjen ensimmäinen numero näki päivänvalon 3.12 ja kuohutti heti tunteita ilmestyttyään. Lehdessä esiintyneet kritiikit ja voimasanat huolestuttivat opettajia, mutta lukiolaisia (siis kohdeyleisöä) ne lähinnä vain naurattivat. Jotta kuitenkin välttyisimme suuremmilta murheilta, tästä lähtien puhumme vain pepuista kiltisti kehuun.

Olemme nuhteiden lisäksi saaneet myös rakentavaa palautetta, joka on otettu kiitollisena vastaan. Palautetta tuli muun muassa kielioppi- ja kirjoitusvirheistä. Päätömittajana voin luvata että niihin humiota kiinitetään tääs numerosa. enemä.

Tämän numeron teemana on rakkaus ja koko lehti kulkee "Järki ja tunteet"-teeman alla. Tämä numero paneutuu siis tarkemmin rakkauteen ja esimerkiksi lehtori Sami Tamminen suostui lehden toimittajien piinapenkkiin (Tamminen kutsui toimittajat opettajienhuoneeseen näyttääkseen samalla opettajien kirkasvalolampun. Opettajienhuoneessa soi klassinen musiikki). Tammisesta paljastuikin kaikkien niiden lihaksien alta oikein tunteikas mies.

Rakkautta on kovin monenlaista. Itse rakastan perhettäni, kavereitani, työtäni, lentokenttiä... Tämän lehden sivut suorastaan huutavat kaikille hyvää ystävänäpäivää. Ja muistakaahan tytöt, karkauspäivänä mekin saamme kosia (ja poikien pitää ostaa meille mekkokankaat, jos sattumme saamaan pakit...) Toisaalta... Otan mieluummin kaljan kuin miehen. Enkä minä edes pidä oluesta.

Hyvää ystävänäpäivää joka tapauksessa!

Sonja

Tulevaisuuden Julkkis

Järjen tämänkertainen "Tulevaisuuden Julkkis" Taru Järvenpää vastasi toimittajan viiteen lyhyeen kysymykseen viiden sivun sepustuksella, jota hän itse nimitti vaatimattomasti tiivistelmäksi. Ei siis ole vaikea arvata, mikä taiteenlaji on kyseessä; Taru on tulevaisuuden kirjailija. Perustietoja kyseltäessä hän ei suinkaan anna itsestään perinteistä punaviinihöyryistä kirjailijarentun kuvaa, vaan vaikuttaa kaikessa olemuksessaan huokuvan hyvinkin tervettä, luovaa hulluutta.

Tulevaisuuttaan tämä Järvenpään lukion abiturientti ei ole vielä kirjoittanut kalenteriinsa, vaan toivoo pystyvänsä olemaan isona ainoastaan tyytyväinen itseensä ja siihen, mitä tekee. Ammatista ei niin väliä, mutta Tarun mukaan "hyvä ammatti kaikille olisi unelmien toteuttaja, koska meillä kaikilla on jotain unelmia." Aika hienosti sanottu. Mistä tämä kaikki sanottava tulee? Kuinka kauan olet kirjoittanut?

"Olen kirjoittanut oikeastaan aina. Takanani on vain yksi tauko (joulu 2006), joka alun perin oli tarkoitus jäädä ikuisiksi tauoksi. Jokainen sana ja jokainen ajatukseni tuomittiin julkisesti ja työtäni arvoiteltiin rankasti paikallisesti. Ihmiset olivat täysin välinpitämättömiä, eikä kukaan tuntunut ajattelevan pintaa syvemmälle. En ollut eläessäni ollut yhtä pettynyt muihin ihmisiin, varsinkaan itseeni. Vielä pahempaa oli, että yksi ihminen sai niin paljon pahaa aikaan pelkällä ajattelemattomuudellaan. Kunpa olisin tiennyt valmistautua suureen kritiikki myllyyn. Kiitokset 'eräälle hyvin pienelle pojalle', joka lopulta löi minut selkää seinää vastaan ja takoi järkeä puiseen päähäni."

Onneksi näin kävi. Taru on nimittäin viime vuoden lopussa lähettänyt kustantajalle uunituoreen version ensimmäisestä kirjastaan. Mistä sait inspiraation ja mistä kirja kertoo?

"Ei minulla mitään inspiraatiota ollut. Ei kirjoittamisessa tarvitse odottaa inspiraatiota. Inspiraatio on liian yliarvostettua – riittää, että kirjoittaa. Aihetta voi toki hiljalleen kypsyttellä. Tekstiä voi poistaa, hioa ja korjata myöhemmin ja kaikki mikä ontuu, otetaan kylmästi pois. Onneksi on oikoluku, sillä jokainen voi halutessaan kirjoittaa kirjan! Ei kai siinä ole mitään ihmeellistä? Ne ovat vain sanoja."

Kirja kertoo välinpitämättömydestä. Tarina on puoliksi totta ja puoliksi mielikuvoitukseni värittämä kertomus nuoresta naisesta, joka ei osaa tehdä oikeita valintoja elämässään. Yksinkertainen on monesti paras, turhat kikkailut kannattaa suosiolla jättää ammattilaisille."

Kuulostaa mielenkiintoiselta. Minä Kainakin lukisin. Mihin tämä kaikki sitten johtaa? Jos saisit ilman kohtalon oikkuja päättää, mihin kirjoittaminen sinut vie, niin missä näkisit itsesi kymmenen vuoden päästä?

"Asun silloin mielelläni ulkomailla kannettavan tietokoneeni kanssa ja elän kirjoittamalla. Hakkaan viidettä kirjaani, kustantajani lähettää ikäviä sähköposteja ja

*h*oputtaa kirjoittamaan nopeammin. Italian, Senegalin, Islannin, Australian tai Kalifornian aurinko polttaa niskaani ja siemäilen kattoterassilla kylmää limonadia.

Todellisuudessa taidan olla viiden lapsen yhtiä, ylipainoinen ja kolesteroliarvot koholla. Yksi lapsistani on sosiaalisesti rajoittunut, kahdella on ADHD. Olen töissä omassa kunnassa pienipalkkaisessa työssä ja sairastun rintasyöpään. Jonotan lonkkaleikkaukseen ja suren aamuin illoin selluliittia joka puolella kehoani. Peili särkyi nähdessään ryppyisen ja harmaan naamani, joka valuu pitkin synnytyksien jälkeisiä vatsamakkaroita. Ainiin, missä välissä pitikään kirjoittaa?"

No jos nyt ei kuitenkaan ajateltaisi pessimistisesti, vaan kaikki unelmasi toteutuisivat, sinusta tulisi julkkis ja voitaisit jonkun megapalkinnon, mitä sanoisit kiitospuheessasi?

*"*Ensinnäkään en haluaisi koskaan olla kuuluisa. En ihan ymmärrä, kuinka joku haluaa toisten ihmisten tunkeilevan yksityiselämäänsä ja Katso! –lehti kirjoittaa, kuinka 'huusin ravintolassa tarjoilijalle'. Todellisuudessa pyysin pöytäseurueelleni lisää serviettejä: 'viereisestä pöydästä kuiskaillaan'.

Kiittäisin niitä ihmisiä, jotka luovat tarinoita, joista saan kirjoittaa. Maailma on täynnä tarinoita, jotka odottavat kirjoittajaa kertomaan tarinan lukijoille. Kirjoittajia ei olisi ilman heidän lukijoitaan. Heitä pitäisi kiittää, ehdottomasti. Pitää vain muistaa, että kirjoittajan on välillä oltava huono, sillä jos aina on hyvä, ei voi koskaan olla loistava."

Jäämme jännityksellä odottamaan sitä jotakin loistavaa.

Kaisa Huhta

Rakkaudesta sauvakävelyyn

Rehtorin intohimo sauvakävelyä kohtaan alkoi jo kauan ennen kuin siitä tuli maailmanluokan trendilaji. Atso nimittäin alkoi kerätä kummastuneita katseita ohikulkijoilta jo kymmenen vuotta sitten. Katseet ovat muuttuneet neutraaleimmiksi sitä mukaa kun ihmiset lenkkipoluilla sauvoineen ovat lisääntyneet. Lenkkipolulle Atso lähtee kuitenkin mielellään ihan yksikseen. ”Kyllä se vaimo joskus tulee mukaan, mutta kuljemme eri tahtia.”

Lumen tuprutellessa maahan Atso kaivaa sauvojen lisäksi jalkoihinsa sukset ja lähtee hiihtämään. Tämä onkin ollut rehtorin intohimo jo aivan pikkupojasta saakka. Eipä siis ihme, että myös sauvakävely on Atson sydäntä lähellä. Ehdotimmekin, että hän voisi kesäksi vaihtaa suksien tilalle rullat. ”Se olisi jo liian extremeä.” Laskettelua hän kuitenkin harrastaa. ”Lasten kanssa tuli silloin joskus lasketeltua, mutta kun he muuttivat pois kotoa, menivät sukset varaston lähyllylle. Nyt lastenlasten kanssa olen ottanut sukset uudelleen käyttöön.”

Muita urheiluharrastuksia Taipaleella on ollut ällistyttävän paljon. Hän on harrastanut edellisten ohella myös koripalloa, pyöräilyä, juoksua ja uintia, joista kahta jälkimmäistä hän harrastaa edelleen. Lenkit ovat yleensä useita kilometrejä pitkiä ja Lapissakin tulee hiihdettyä päivän aikana ”vain sellaiset 30–40 kilometriä”.

Lukiomme liikunnanopettajille Sarille ja Arille Atso antaa paljon kiitoksia. ”He käyttävät paljon aikaa tuntien valmisteluun ja ovat saaneet tunneista monipuolisia.” Itse rehtori ei ole kuitenkaan halunnut ryhtyä liikuntaa opettamaan, sillä kouluaikoinaan liikuntatunneilla oli paljon telinevoimistelua, jossa Atso sanoo olleensa toivoton tapaus. Koripalloa hän on kuitenkin valmentanut. Hän oli jopa mukana perustamassa Järvenpään koripalloseuraa.

Atso Taipale antaa kaikille hyvää esimerkkiä kävellessään työmatkansa. Niistä kerätyillä askelilla hän tosin saa paljon pisteitä opettajien yhteisessä liikuntakerhossa. Joillakin aktiivisilla opettajilla on nimittäin askelmittarit, joista tiedot siirretään viikoittain tietokoneelle oman kunto-ohjaajan arvioitaviksi.

Atso pitää liikuntaa hyvin tärkeänä osana elämää, sillä liikunnan avulla voi ehkäistä erilaisia sairauksia ja siitä saa virkeän mielen. Rehtori onkin huolestunut siitä tosiasiasta, että poikien kunto armeijaan mentäessä on nyt huonoin ikinä. Nykynuoret voisivatkin ottaa oppia Taipaleesta, joka päihittää monet itseään nuoremmat menen tullen. Toimitus haluaakin onnitella Atsoa 60-vuotissyntymäpäivän johdosta ja toivottaa monia sauvakävelykilometrejä vielä tuleville vuosille

Haastattelu Matilda Juslin
ja Niina Sepponen
Teksti Matilda Juslin
Kuvat Noora Lähde

MIKSI!?!?!?

Pedanetin keskustelupalsta on osoittautunut käteväksi ja täten toteutamme yhden ehdotuksista. Tämänkertaisen MIKSI!?!?!-palstan kysymykset ovat laatineet opettajat ja opiskelijat ovat niihin vastanneet. Konsultoimme pääasiassa abeja, koska he tuntevat tämän koulun parhaiten. Tällä kertaa 3 opettajaa oli tarpeeksi aktiivisia vastaamaan Järjen kyselyyn, jopa lehtori Mattila vastasi ajoissa.

Miten koulumme yhteisöllisyyttä voisi kehittää, mitä sen pitäisi olla?

Antti Mattila

Taru Järvenpää ja Tiina Saikanmäki:

Yleisiä teemapäiviä voisi toki järjestää, mutta on meillä täällä paljon erilaisia ryhmiä, joista löytyy kaikille jotakin. Se on itsestä kiinni, haluaako ystäviä. Ilmapiiri on siis riittävän hyvä.

Miksi kukaan ei viittaa?

Joona Svala

Tiina Saikanmäki ja Jenna Kantoniemi:

Se on tylsää eikä siitä kaikkien opettajien tunteilla ole hyötyä, koska se ei vaikuta arvosanaan kuitenkaan. Ottelin tosin palkitsee aktiivisuuden. Ja jos vielä vastaa väärin, siitä tulee vain paha olo.

Miksi oppilaat haluavat aina istua takapenkissä?

Joona Svala

Alexi Hietaniemi ja Jenna Kantoniemi:

Etupenkissä on liian lähellä taulua ja opettaja sylkee päälle. Kielissä ei pidä istua reunoilla, koska opettaja aloittaa aina sieltä kuulustelun.

Miksi jotkut kikattavat aina ja alituisesti???

Joona Svala

Alexi Hietaniemi ja Petteri Uronen:

Verensokeri on alhaalla ja aihe ei kiinnosta. Lukiolaisten keskittymisominaisuudet eivät ole parhaimmillaan ja aiheen tylsyys turhauttaa.

Miksi kouluun ei voi kävellä tai tulla julkisilla?

Joona Svala

Packalénin sisarukset:

Laitakaupungin asukkailta se olisi mahdotonta. Vaadimme siis sähkökäyttöisiä pyöriä.

Mattila-Xtra: Miksi pidät aina villapaitaa harteillasi?

Antti Mattila: Haa, enpä ole tullut edes ajatelleeksi.

Se on vanha tapa. Ilmeisesti heilun luokassa sen verran, että villapaita päällä tulisi liian kuuma. Ja jos jätän sen johonkin, en enää muistaisi, mistä se löytyy.

Sonja Huttunen

Love Stories

Lauri Hongisto 05A & Johanna Riitakorpi 04B

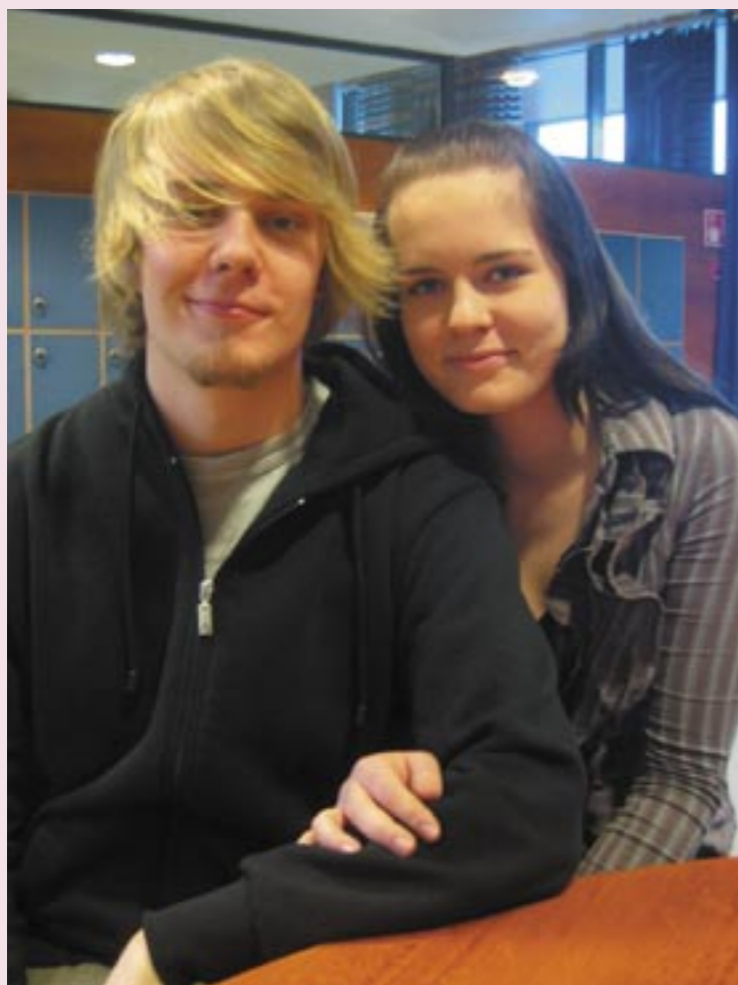
Lauri ja Johanna ovat seurustelleet melkein 7 kuukautta. Heidän suhteensa alkoi kaveripohjalta, kun he tapasivat yhteisten ystävien kautta. Lopulta suhde syveni vähitellen seurusteluksi. Molemmat ovat musiikki-ihmisiä, mutta yhteistä kappaletta heiltä ei kuitenkaan löydy. Lauri muistelee heidän ensitapaamistaan, kuvaten Johannan saapumista ensimmäisenä koulupäivänä luokkaan ja ilmoittaneen ponnekkaasti olevansa heidän tutorinsa.

Johanna naurahtaa, kun häneltä kysytään mihin hän kiinnitti Laurissa ensimmäisenä huomiot. Taustalta paljastuukin tarina eräistä musiikkiesityksen kerralliharjoituksista, joissa Johanna oli nähnyt Laurin soittamassa tamburiinia niin palavasti. Silloin Johanna oli ajatellut, että tuossa pojassa on sitä jotakin. Heidän suhteessaan hallitsevat sekä järki että tunteet. Lauri toteaa, että suhteelle toivotaan pitkää tulevaisuutta, mutta katsotaan päivä kerrallaan.

Oula Tolvanen 06I ja Emilia Heinonen 06B

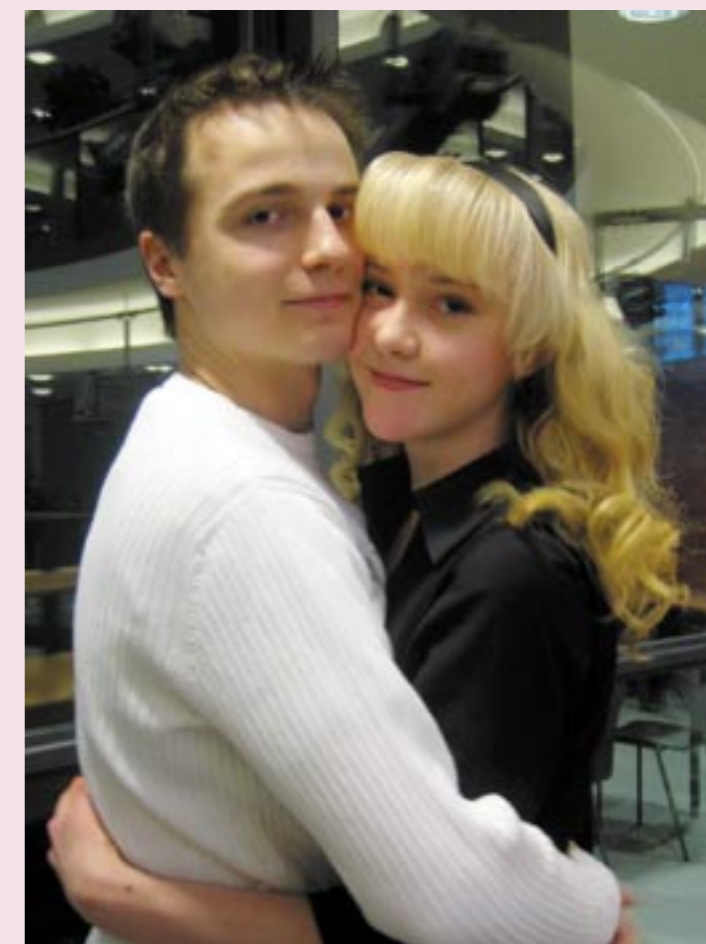
Oula ja Emilia tapasivat ensimmäisen kerran Kellokoskella kesällä 2006. He ovat seurustelleet lähes 1,5 vuotta. Emilia kiinnitti Oulassa ensimmäisenä huomiota hiuksiin. Pitkän pohdinnan jälkeen Oula toteaa, että Emilian ulkonäkö teki häneen ensimmäisenä vaikutuksen. Ensitapaamisella Emilia ei ollut tajunnut Oulan nimeä, joka oli aiheuttanut suurta huvitusta.

Haastattelun aikana äänessä oli pääasiassa Emilia, mutta Oula mainitsee heidän yhteiseksi biisikseen "Joku 'rannalla vihreän joen'". Kyseinen kappale on Eppu Normaalin Vihreän joen rannalla. Kun heiltä kysytään, kumpi hallitsee suhteessa enemmän järki vai tunteet, tokaisee Emilia "Mielestäni ainakin tunteet". Oula yhtyy tähän näkemykseen. Molempien mielestä suhteella on edessä vielä pitkä tulevaisuus.

Alexi Hietanen 07B & Annika Halla 07B

Alexi ja Annika ovat olleet yhdessä noin kaksi kuukautta. Aleksin mukaan he tapasivat epäromanttisissa olosuhteissa; äidinkielenkertauskurssilla. Omien sanojensa mukaan jatkot olivatkin sitten matematiikan tunnilla. Alexi kiinnitti Annikassa huomiota kokonaisuuteen. Annikan kiinnostuksen taas herätti Aleksin asenne ja kommentit. Annika ja Alexi ovat haastattelun aikana puheliaita, vaikka muutama sisäpiirinvitsi jäi toimittajilta tajuamatta. Annika saattaa kutsua Aleksia lempinimellä Lahna, ja Alexi Annikaa Ampuksi. Yhtä yhteistä biisiä parilla ei ole, vaan niitä on useampia. Heidän suhteessaan molempien mukaan vallitsee tunteet, ja suhteelle toivotaan pitkää ja hyvää tulevaisuutta.

Haastattelu: Niina Sepponen ja Matilda Juslin
Teksti: Niina Sepponen
Kuvat: Laura Karsisto

WANTED!!!

Järki kaipaa kipeästi lisää toimittajia ja erityisesti **taittajia!!**

Mitään erityislahjakkuuksia toimituksen jäseniltä ei vaadita, vain yhteistyökykyä ja intoa. Asiansa jotenkin osaavat vanhat toimittajat ja osaavat opettajat auttavat mielellään.

Järkeen voi lähettää myös omia juttuja kertaluontoisesti. Valokuvia, piirroksia, sarjakuvia, novelleja, runoja, kolumneja, mielipidekirjoituksia jne!

Voit ottaa yhteyttä toimittajiin livenä tai sähköpostitse tai kysyä Marja Rostilta (kuvis) tai Joonas Svalalta (bilsa, mantsa, oppilaskunta) miten päästä mukaan!

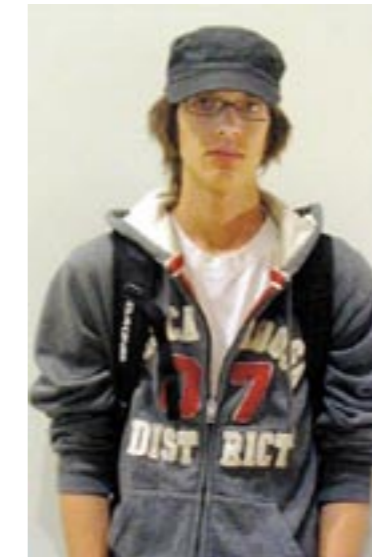
Gallup: Mitä rakastat?

Noora Lähde

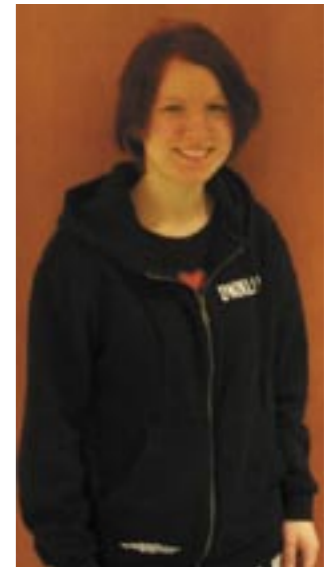
Benjamin: Itsensä ilmaisemista. Piirtäminen on mielestäni rentouttavaa. Pidän myös näyttelystä.

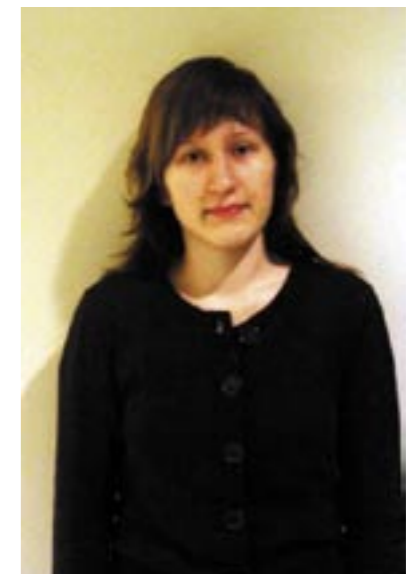
Markus: Musiikkia, sillä sen kautta voi kertoa paljon esimerkiksi omista fiiliksistä. Soittamisen lisäksi pidän musiikin kuuntelemisesta.

Samppa: Sonjaa. Ja aamulla on pakko saada kahvia.

Hilla: Ystäviä, perhettä ja muita lähimäisiä ilman en voisi elää.

Heidi: Kaverit ja perhe ovat tärkeitä. Tietenkin rakastan myös kesää.

Koululle luomuruokaa

Olisi niin kovin mukavaa pelastaa maailma ja saada siitä kaikki kunnia itselleen. Se on vain yrityksistä huolimatta osoittautunut melko hankalaksi prosessiksi. Muutos on kuitenkin mahdollinen, eikä lainkaan tavallisen lukiolaisenaan ulottumattomissa.

Viime vuosina on ollut paljon puhetta ympäristön tilasta ja sen tuhoutumisen vaikutuksista. Valitet tavasti valtaosa isojen (ja vähän pienempienkin) kihojen uhosta on jäänyt vain puheen tasolle, eikä käytännön ratkaisuja olla viety läpi tarvittavassa laajuudessa. Olen usein pohdiskellut, miten kauan kestää, että päättäjät ymmärtävät tehdä asioille jotain. Välillä tuntuu, että aivan liian pitkään.

Ympäristöasioissa korostetaan usein yksittäisen kuluttajan vastuuta, mikä on toki keskeistä, muttei millään lailla korvaa suurien järjestelmien muutosprosessia. On perusteetonta jättää vastuu kuluttajalle, jonka mahdollisuudet muuttaa suurten rattaiden pyörimistä ovat rajalliset. Siksi käyttöön täytyykin ottaa järeämmät aseet. Järvenpään lukiossa on yllättävän suuri määrä oppilaita, joiden mielestä on välttämätöntä järjestää koululle luomuruoka ja näin edistää ympäristön hyvinvointia ja antaa esimerkkiä kestävästä kehityksestä. Valtion meille tarjoama kouluruoka on valtava etu opiskelijoille, ja sen muuttaminen luomuksi olisi nerokas tapa auttaa sekä eläin-että ympäristöystävällistä kehitystä. Koulun oppilaiden nimien kerääminen avoimeen vetoomukseen on osoitus yhteisestä pyrkimyksestä olla osana muutosta, johon tarvitaan kiistämättä myös päättäjien valtaa.

Länsimaista elämäntapaa edustavalla Suomella on paljon opittavaa. Loistavana roolimallina voisi pitää Amerikanintiaaneja, joiden suhtautuminen luontoon ja ympäristöön on kadehdittava. Kaikki yhteisön päätökset tehdään vasta päättäjien pohdittua ratkaisujen vaikutuksia seitsemän sukupolven päähän. Heidän sananpartensa kuuluu ” We do not inherit the land from our parents; we borrow it from our children.” Kysymys kuuluukin enää; millaisen maan me haluamme jättää jälkeemme?

Kaisa Huhta

Vähemmän kiirettä

Lukiossa on kiire. Lähes kaikkien kurssien alussa opettaja toteaa: ” On tulossa tiukka paketti tällä kurssilla. Kaikkea ei ehditä käydä, joten osa jää teille kotiin itse luettavaksi.” Ei itseopiskelussa ole sinänsä mitään pahaa. Ihmettelemme joskus vain kavereiden kanssa, että miksi ihmeessä kurssit on tungettu niin täyteen tavaraa. Joukkoon mahtuu myös sitä turhempaa, en tarvitse tätä myöhemmin elämässäni -asiaa. Oppimisen kannalta asiat pitäisi pystyä muistamaan nopeasti, sillä ei ole aikaa jäädä kiinni yhteen asiaan, vaan on mentävä ripeästi eteenpäin.

Toisinaan kiire ärsyttää. Esimerkiksi matematiikan opiskelussa asiaa ei helpota se, että kotitehtäviä tarkistettaessa opettaja toteaa jälleen aikaa olevan vähän, ja tehtävistä voidaan katsoa yhdessä vain osa. Myöhemmin voi kysyä epäselvyyksiä, mutta yleensä uuden oppiminen edellyttää vanhan osaamista ja jälleen tulee kiire. Lyhyessä matkassa sentään on tukiopetusta, mutta eikö pitkässäkin voisi saada lisäapua.

Toisilla kiire näkyy lukion käymiseen kuluva ajassa. Yhä useammin oppilaat valitsevat kolmen ja puolen tai neljän vuoden ohjelman. Pakollisten aineiden lisäksi pitäisi ottaa valinnaisia ainakin niistä aineista, jotka meinaa kirjoittaa. En ole kuullut kenenkään menneen kirjoituksiin pelkkien pakollisten jälkeen. Ja kun opettajalta kysyy, mitkä syventävät kannattaa ottaa, vastaus on lähes aina: ”Mieluiten kaikki.” Jos tähän lisää vielä ne aineet, joita haluaa lukea kiinnostuksen takia tai kenties musiikkilinjan ja sen mukanaan tuomat kurssit, niin kiire on, jos haluaa kolmessa vuodessa valmistua.

Miten kiireen saisi hellittämään? Ei varmaan helposti. Pakollisia kursseja on melko paljon. Joskus mietimmekin, ovatko ne kaikki todella tarpeen yleissivistyksen saavuttamiseksi.

Pauliina Saarinen

Karkauspäivä – päivä, jolloin kaikki epäonnistuu ja on tyttöjen vuoro kosia

Vuosi on itse asiassa 365,25 päivää pitkä eli Maalla kestää 8766 tuntia eli 525960 minuuttia eli 31557600 sekuntia kiertää Auringon ympäri.

Ennen vuotta 46 eKr. roomalaiset eivät viettäneet karkauspäivää; heillä oli kokonainen karkauskuukausi. Helmikuu oli roomalaisten viimeinen kuukausi, joka yksinkertaisesti lyhennettiin 23 päivän mittaiseksi ja perään lisättiin karkauskuukausi. Julius Caesar kuitenkin uudisti ajanlaskun ja näin määräsi karkauspäivän entiselle paikalleen 24.2.

Nykyään Euroopassa lisätään yleisesti ylimääräinen päivä helmikuun loppuun. Perähikijälle eli Ruotsiin ja Suomeen eurooppalainen käytäntö ajautui vasta 1990-luvulla ja karkauspäivä oli 29.2 ensimmäistä kertaa vuonna 2000. Sitä ennen karkauspäiväksi merkittiin Julius Caesarin aikainen 24.2.

Eripuolilla Eurooppaa karkauspäivää pidetään edelleen päivänä, jolloin kaikki epäonnistuu. Se on myös päivä, jolloin kaikki on mullin mallin ja perinteitä on lupa rikkoa. Toisin sanoen, tytötkin voivat kosia. Kosintaa ei tosin tarvitse ottaa tosissaan vaan pälkähästä pääsee mukavalla lahjalla. Suomessa se tarkoittaa mekkokankaita, Englannissa riittävät hansikkaat eli rukkaset.

Ystävänpäivä – päivä, jolloin roomalaiset piiskasivat toisiaan

Mitä luultavimmin ystävänpäivä on peräisin roomalaisten Lupercalia-juhlasta, jolloin miehet menivät luolaan ja uhrasivat vuohia ja koiran. Uhrauksen jälkeen miehet pukeutuivat vuohennahkaan ja kulkivat ympäriinsä piiskaten ohikulkijoita remmeillä, koska sen uskottiin lisäävän hedelmällisyyttä.

Sitten Roomaan levisi kristinusko ja tiukkapipoiset kristityt yrittivät lopettaa juhlan siinä kuitenkaan onnistumatta. Kristityt omaksuivat juhlan itse ja alkoivat viettää sitä Valentinus-nimisen pyhimyksen muistoksi.

Nykyään ystävänpäivää vietetään ympärimaailmaa ja sen kristillinen kaiku on kadonnut. Suomessa päivä yhdistetään ystäviin, Yhdysvalloissa se on rakastavaisten juhla. Amerikkalaiset tytöt uskovat, että mies, joka kävelee ystävänpäivänä heidän ohitsensa ensimmäisenä, on heidän Valintenuksensa eli The One. Jos ystävänpäivänä halkaisee omenan ja laskee siemenet, niin monta lasta tulee omenan halkaisseella tytöllä olemaan. Japanissa tytöt antavat pojille suklaata.

Sonja Huttunen & Wikipedia

Rentoutumisvinkit koeviikolle by Lea Väyrynen

Aino Pekkarinen

1. Muista ulkoilla.
20-30 minuuttia ulkoilua päivässä riittää katkaisemaan lukemiskierteen. Happihypyt ovat tärkeitä.
2. Nuku. Säännöllinen uni on tärkeää.
Mene kokeeseen mieluummin nukkuneena kuin lukeneena. Yötä myöten ei kannata pöntätä.
3. Muista harrastukset!
Jos pystyt harrastamaan myös koeviikolla, tee se.
4. Jos lukeminen ei maistu, niin ei pakolla!
Älä ruoski itseäsi.

Rakkaudesta harrastuksiin

Aino Pekkarinen

Pallo hallussa

Elina Kosonen on lukiomme eka-luokkalaisia. Koulun jälkeen Elina rentoutuu salibandyyn parisissa. Salibandya tämä vaalea neito on harrastanut puolitoista vuotta. Hänen omien sanojensa mukaan oma joukkue on ihana ja hän nauttii pelaamisesta. Lajissa voi myös kehittyä nopeasti, miten Elinalle on käynyt. Uusia ystäviäkin on tullut "vaikka kuinka monta". Ainoa huono puoli onkin samaan aikaan pelaava röyhkeä naisten jengi.

Kerava-areenalle Elina marssii salibandy merkeissä 2-4 kertaa viikossa. Laukussa kulkevat pelivaatteet, kengät ja maila, jotka vanhemmat kustantavat. Muuten perheen suhtautuminen harrastukseen on neutraalia.

Salibandyyn lisäksi Elina kuuluu Järvenpään Taidoseuraan. Tällä kiireisellä neidillä riittää siis meno, kun mukaan liitetään vielä salibandyturnaukset, joihin Elina osallistuu viikonloppuisin.

Tenniksen viemää

Myös Amir Wafin opiskelee ensimmäistä vuottaan Järvenpään lukiossa. Hän on harrastanut tennistä jo kymmenen vuotta.

Koulumme tennistähti pelaa Järvenpään Tennisseurassa. Itse harrastuspaikkaa hän ei osaa tarkemmin kuvailla, vaan osoittaa yhdestä koulumme monista ikkunoista ulos. Hän on joukkueensa vanhin ja samalla eräänlainen johtohahmo. Amir pelaa keskimäärin 5-6 kertaa viikossa, koulun jälkeen tai illalla.

Amirin mukaan tenniksen hyviä puolia ovat muun muassa se, että tennis on yksilölaji, johon omat päätökset ja valinnat vaikuttavat. Toisaalta "me" -fiilistä ei synny.

"Tennis on herrasmieslaji", kuten Amir itse lajia kuvaa. Aina peli ei kuitenkaan suju odotusten mukaisesti. Sillon mailakin saattaa lähteä lentämään.

Osaa mieskin rakastaa

Toimittajakaksikko Huhta-Huttunen asteli lehtori **Sami Tamminen** haastatteluun hieman huvittuneina, mutta saivat pian vakavoitua kun kaikkien niiden lihaksien alta Tammisesta paljastui herkkä suomalainen mies.

- Rakkaus on luottamusta, intohimoa, uhrautumista ja kompromissien tekoa, Sami Tamminen runoilee herkästi. Vakava yhteiskuntaopin ja historian opettaja kolmannesta kerroksesta istuu opettajienhuoneen sohvalla kahvia siemaillen ja toimittajia totisesti silmiin tapittaen. Taustalla soi eteerisesti klassinen musiikki.

- Välillä on vain pakko lähteä oopperaan vaikka mieli tekisi lähteä lätkämatsiin, Tamminen sanoo.

Nii'in pojat, tytöt lakkaa antamasta, jos niitä ei pidä hyvänä. Vai tulevatko ne kuitenkin äiteihinsä ja antavat joka tapauksessa tai jos isiinsä tulevat, he suorastaan pyytävät?

- Ei, kyllä rakkauden eteen pitää tehdä töitä. Kun alkuhuumasta päästään ja tulee arki, suhteen ylläpitämiseen menee energiaa, Tamminen muistuttaa.

“Välillä rakastan paremmin, välillä huonommin”

Ja nyt, rakkaat lukijat, seuraa kohupaljastus: lehtori Tamminen on seurustellut 9 vuotta Miia-nimisen kaunottaren kanssa. Lehtori kuitenkin tunnustaa rakastavansa välillä paremmin, välillä huonommin:

- Ne yhdeksän vuotta ovat olleet tunteen, intohimon ja arjen vuosia.

Tamminen vakuuttaa epäilijöille, että mieskin osaa rakastaa, eivätkä kaikki miehet ole sikoja. Hänen mukaansa peruserot löytyvät naisten ja miesten välillä, eivätkä miehet näytä tunteitaan yhtä helposti. Rakastuneen kuitenkin tunnistaa kaukaa.

- Eräs tyttö kirjoitti kerran kollegalleni kokeessa kahdensivun mittaisen selityksen, miksei ollut voinut lukea kokeisiin. Hän kun oli niin rakastunut ettei pystynyt keskittymään opiskeluun, Tamminen virnuilee.

Kun kovan ulkokuoren alta paljastuikin herkkä rakkaudenlähettiläs, oli toimittajien pakko pyytää iskuvinkkejä koko koulun luettavaksi. Tässä Top5, olkaa hyvät!

1. Ole läsnä. Älä vilkuile kelloa, äläkä kiirehdi harrastuksiin. Ole paikalla ja ole kiinnostunut.

2. Huumorintaju on älykkään ihmisen merkki. Sitä moni tyttökin arvostaa. Välttäkää kuitenkin puujalkoja, siinä voivat treffit päättyä nopeasti.

3. Muista tilanne taju. Pohdi, kumpi on tilanteeseen sopivampi, futis vai teatteri. Mieti, mikä toista kiinnostaa.

4. Tyyli on aina muotia. Katso mitä laita päällesi. Farkuissa ei vain naisten peppu näytä hyvältä.

5. Vältä iskulauseita. Suomessa sanotaan liian vähän kohteliaisuuksia. Jos kehut, sen pitää aina olla totta.

Xtra-kysymys: Heräät Seija Aarron ja Aino Härkösen välistä. Mitä on tapahtunut?

Tamminen: Olemme todennäköisesti olleet pikkujouluissa laivalla ja jonkun avaimet ovat hävinneet. On siis täytynyt turvautua kollegan hyttiin ja hyviin tapoihin kuuluu, ettei kukaan nuku lattialla.

Rakkaudesta klassiseen musiikkiin

Noora Lähde

- Oikeastaan viulunsoiton aloittaminen oli vähän sattumaa. Ihan aluksi pelasin tietsikalla taitavasti PacMania. Vanhemmat tuumivat, että saan luvan kokeilla, riittäisikö sorminäppäryys pianonsoittoon. Päätettiin jossain vaiheessa, että piano-opettajani, joka oli ensisijaisesti viulisti, voisi antaa viulutuntejakin. Sitten jossain vaiheessa päädyin musiikkiopistoon ja sinne jäin, kertoo Eeva Marttila, lukiomme toisella vuosikurssilla oleva oppilas.

17-vuotias Eeva on soittanut laskujensa mukaan viulua jo yhdeksän vuotta. Hän soittaa myös pianoa, mutta se on hänen mukaansa aina ollut kakkossijalla. Myös mandoliinia, jossa on siis sama viritys kuin viulussa, Eeva osaa soittaa jonkin verran. Siinä hän haluaisi kehittyä vähän enemmänkin.

Eeva kertoo kuuntelevansa pääasiassa heviä. – Nojoo, kuuntelen toki joskus myös klassista. Sibeliusta esimerkiksi. Mutta kyllä levyhyllyni on oikeasti pikkuhiljaa vallannut vähän raskaampi musiikki. Viikinkimetallista angstigoottirockin kautta tennisheviin. Vaikka onhan sitä hevinkin lisäksi aina jotain.

Kysyn, mikä on Eevan mielestä suurin ero klassisen musiikin soittamisessa vaikka rokkiin. Hänestä suurin ero on ollut se, että bändissä on edessä nuottien sijassa soit-tuja, eli siitä sitten vaan improvisoimaan. Heti perään Eeva lisää, että onhan rokki muutenkin vähän vähemmän pikkutarkkaa kuin klassinen, jossa soitetaan juuri samat nuotit vuosisadasta toiseen. Hauskuus on siinä, että jokainen soittaa ne silti eri tavalla.

Takaisin aiheeseen. Kysyn, jääkö muuhun kuin viulunsoittoon aikaa. – Soitan mielestäni aivan liian vähän viulua. Vaikka viikko kuluisi muuten miten hitaasti, viulutunti tulee aina hirveän nopeasti – ja taas se harjoittelu jäi vähiin. Olen yrittänyt parantaa tapani, koska vaikka lukio viekin aikaa, on pahin vastus lähinnä laiskuus. Hän kertoo turhautuvansa nopeasti, jos jokin osuus kappaleesta menee pieleen. Turhautuminen menee kuitenkin ohi, ja aina ongelmakohta jossain vaiheessa onnistuu. Joitakin kappaleita, joita Eeva teknisesti osaa soittaa, ei oikein millään pysty ”tulkitsemaan” haluamalla tavalla. Oikeita sävyjä ei vaan aina saa aikaiseksi.

- Joskus jännitys saa tekemään virheitä, mutta yleensä se ei häiritse kokonaisuutta. Riippuu varmaan kuulijasta ja virheestä, huomaako sitä, Eeva vastaa kysyessäni tekeekö hän usein virheitä esityksissä. Kuitenkaan mitään suurempaa mokaa ei ole tapahtunut, kuten esimerkiksi viulun kielen katkeamista. Eeva on kyllä soittanut useammalla musiikkiopiston lainaviululla, ja nykyinen on ensimmäinen oma. Vaikka oman viulua Eeva ei ole vielä saanut rikottua, on hän kaverin viulusta katkaissut kerran e-kielen juuri ennen konserttia.

Eevan unohtumattomin viulunsoittokokemus oli eräissä musiikkiopiston soittajaisissa, kun hän ei osannut soittamaansa kappaletta lainkaan ulkoa. - Lopetin kahdesti soittamisen ja lopulta kysyin säestäjältä, että missäköhän mahdan olla.

Kysyn, pitääkö Eeva enemmän viulunsoittamisesta yksin, vai muiden soittajien kanssa orkesterissa. Hän kertoo molemmissa olevan puolensa. Yksinään ei tarvitse soittaa tyhmiä säestysstemmoja, mutta myös orkesterissa on Eevan mielestä mukava soittaa.

Autiolla saarelle viulunsoittajamme ottaisi mukaan ehdottomasti tietokoneen. Myös koulukirjoja ja viulunkin tulisi mukaan, jos voisi käyttää aikaansa joskus hyödyllisestikin.

Eevan valinnat

Kitara – Basso
Molli – Duuri
Mustikka – Mansikka
Ruotsi – Englanti
Rock – Heavy Metal
Stradivarius - Yamaha

Ystävänäpäivä Bulletin

Tällä kertaa Järjen bulletin on rakastunut. Bulletinille voi aina lähettää viestejä ja ilmoituksia, mutta tällä kertaa viestejä haettiin jopa areenan pöydistä saakka. Lisää terkkuja, synttärionnitteluja ja muita viestejä voi lähettää jarkilehti@gmail.com.

MOI PEZQ. t: HOTTIS
Nimimerkki: Hotboy_98

Hyvää ystävänäpäivää, oot kulta <3
Nimimerkki: Miko Mäkinen

Oioi!
Nimimerkki: Oivoi

Rauskille kaljua ystävänäpäivää!
Nimimerkki: Lepakontenho77

ei ole yskää!

Alexi Hietaniemielle
~^_
ps: pidän maukkaasta marsipaani tangostasi
Nimimerkki: Duracelpupu ;D

Hyvää ystävänäpäivää Janinalle, Eerolle, Tepolle, Petralle, Millalle ja Jondelle! <3
Nimimerkki: nimetön

Oi ihana blondi 05e:llä. Olet ihana estrogeeni pakkaus ja silmänruokaa edestä ja takaa. Toiv. sydämemme kohtaavat ystävänäpäivänä <3
Nimimerkki: Lauri Tähkä

Pidä pakki kassassa Alexandr!
Nimimerkki: Hotboy_98

Hyvää Ystävänäpäivää "ÄH"
Nimimerkki: Ari_69

Moi Heikki, olen tässä kun pyydät kättä
Nimimerkki: Hotboy_98

emppu, oot hyvä kaveri
Nimimerkki: Anna Suojanen 06i

Ihanan suloista ystävänäpäivää U:lle & Q:lle <3 + Analle + Ropsulle
Nimimerkki: lihapää

Hyvää ja onnellista ystävänäpäivää timille lämmöllä toivottaa Raneri
Nimimerkki: -ruusu

KIITOS IHANISTA PIHVEISTÄ JA MUUSISTA LÖRTSY! TAHKO ODOTTAA!
Nimimerkki: MISS AFTER SKI

ATSOLANDER we love you 4-ever
t: hanipöö

Pidän piimästä
Nimimerkki: tilhizt

<3: veltsulle ;D ~<3
ps: tunnetta peliin
Nimimerkki: Duracelpupu

JOONAS REHUMÄKI. OLEN KATSELLUT SINUA JO PITEMMÄN AIKAA. EN USKALLA LÄHESTYÄ SINUA VAIKKA TUNTEENI SINUA KOHTAAN OVAT LÄMPIMÄT.
Nimimerkki: BLUE_ANGEL_91

Hei sinä kaunis yksilö nimeltä noora 05D:ltä, voisimmeko kohdata toisen kelloksen pyöreillä pöydillä klo 13+

Nimimerkki: Hotboy-98

Hyvää ystävänäpäivää U, anal, lallu ja roudi! <3<3
Nimimerkki: Q

Hyvää päivää
Nimimerkki: myö

Hyvää ystävänäpäivää Ropsukka ja kaikki muut kuumat mejän pöydässä
Nimimerkki: salainen ihailijanne <3

<3: miksulle ;)
ps: kuumat pakarat <3
Nimimerkki: Duracelpupu

Hyvää ystävänäpäivää Heidille, Inkalle, Katille, Sofia ja muille ihanille tutuille! Muistakaa, että elämä ilman ystäviä on kuin maapallo vaila aurinkoa - synkkää.
Nimimerkki: H-R

Hyvää ystävänäpäivää sinpalle, Anoolle, Sadulle, Susmelle ja Taipalle! <3
Nimimerkki: -MnD-

Meidän pikku-renkulle nenäkästä ystävänäpäivää
Nimimerkki: Panumo^^

LOLLO OLET KIVA SAU-
NOTAAN TAAS YHDESSÄ
PIAN
Nimimerkki: Seilori88

Hyvää ystävänäpäivää Ropsu, Ana, Q, Lallu, DOVE
Nimimerkki: U

Tea Rantanen, olet elämäni valo, näkönautintoa edestä ja takaa. Laitetaan liha tummumaan.
Nimimerkki: Carrjam

Hyvää Ystävänäpäivää Julputtimelle!

Terveisiä Santerille, Tamille ja Nnikille!
Nimimerkki: Lemmenvaltikka

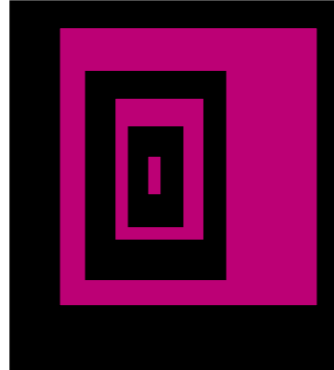
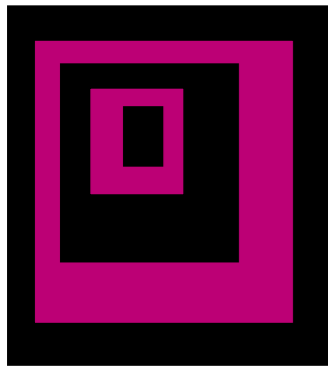
Rakkaat terveiset kaikille tutuille ystäville
Nimimerkki: Natalia Lepistö

Hyvää ystävänäpäivää Milla, Petu, jose, Teppo, Jonttu, Lauri, Fekku, Saana ja Eero!! :)<3
Nimimerkki: Nansu

SM, olet kaunis kuin kukka ja laulat kuin lintu. Mutta kukka se on nokkonenkin ja lintu se on variskin ;)!
Hyvää ystävänäpäivää!
Nimimerkki: rouvaX

Hyvää ystävänäpäivää komeelle Kerkolle ;)<3
Nimimerkki: Tyttö vaan ;)

Melkosynkkää väkeä

Huhei. Sainpas käsiini Semidark People nimisen orkesterin uuden demon ja päätin kirjoittaa juttuni tässä jaksossa siitä.

Semidark People on kolmihenkinen orkesteri jossa soittavat Valtteri Väänänen, Aino Mättö ja Jaakko Kulo ja kaksi kolmas osaa siitä majailee Järvenpään lukiossa.

Orkesteri on perustettu kesällä 2007 ja he kutsuvat musaansa indiepopiksi tai muuksi ihmeellisen kuuloiseksi hörpellykseksi, mutta ei kannata siitä välittää kannattaa kuunnella demo sillä se tuntuu rockaavan kivasti.

Pidän erityisesti demon ensimmäisestä biisistä On The Highest Level, jossa on kivan kuuloisesti yhdistelty päriseviä rumpu paukutusia ja melko kevyitä kitaroita. Nämä kaksi tekijää muodostavat kivan kuuloisen lennon ja saavat biisin ehdottomasti rockaamaan. Biisin jaksaa näin kuunnella jopa uudestaankin, joka on ilahduttavaa.

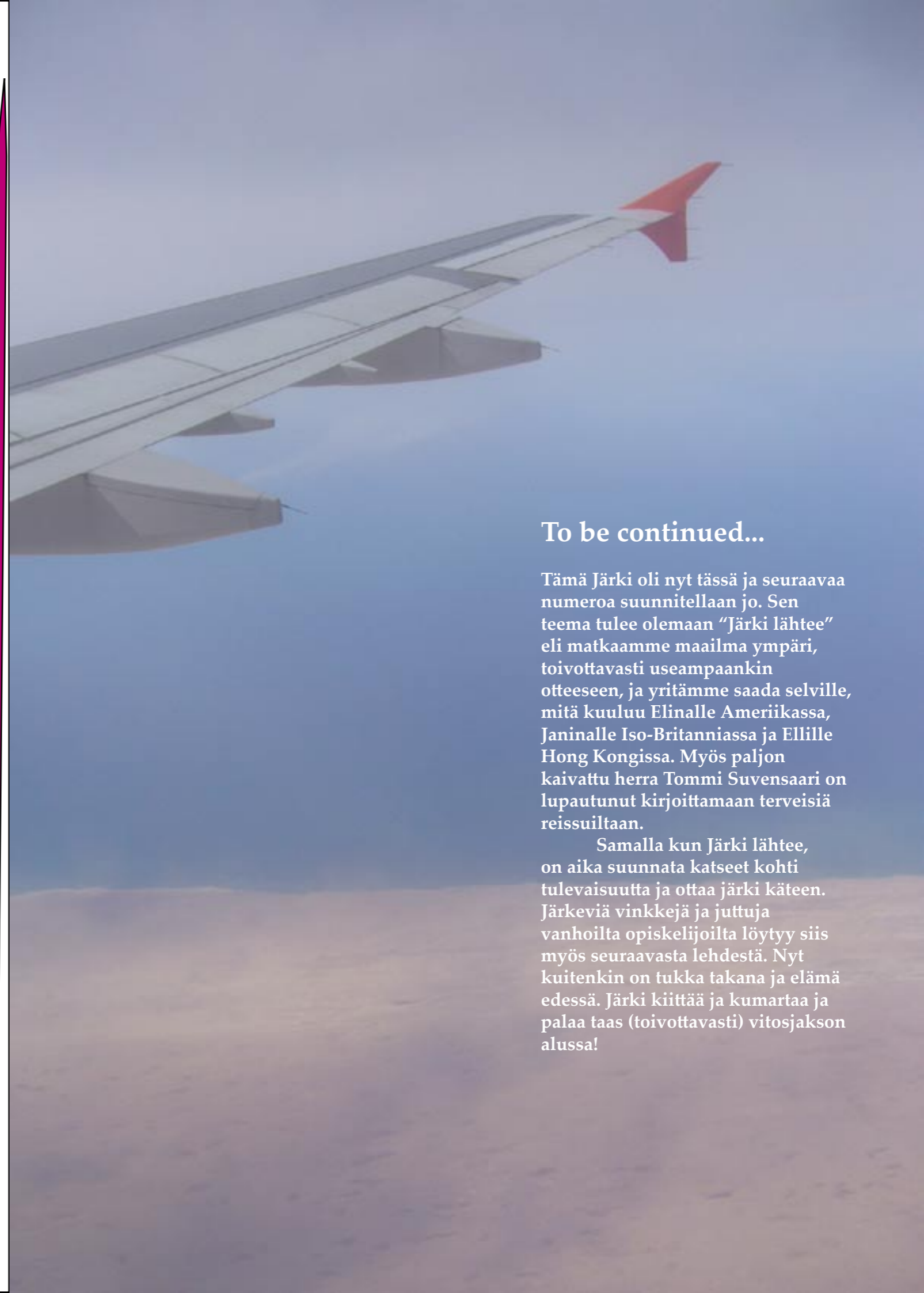
Ainoa miinus ensimmäisessä biisissä on mielestäni lopetus, joka on jotenkin vaan liian jotenkin, mutta uppoaa hyvin muuten hyvään soppaan mukaan. Kuuntelutin demoa myös muutamilla muilla ihmisillä, jotka eivät taas erityisemmin ihastuneet ensimmäisen biisin korkeisiin kitara rämpyttelyihin, mutta... minusta niissä on sitä, ehkäpä juuri sitä, sitä ... jotain.

Demon toinen ja viimeinen biisi oli akustinen rimpautus nimeltään Out of This Sophistication (saattaa olla kirjoitettu väärin). Biisi toimi ihan mukavasti ja hunajaiseen kaPPaleeseen on lisätty mukaan myös mukavan kuuloisen sello, joka saa aikaan mielikuvan Irlantilaisesta unikko pellostä. Biisi kuulosi siis vähän Irlantilaiselta pubilaululta, mutta mikäs siinä ei ne Irlantilaiset pubilaulut nyt niin huonoja ole. Kappale on vaikea käsittää sanoiksi sen jopa omituisen tunnelman takia, muuta omituinen tunnelma on vain plussaa. Olisi ollut vielä mielenkiintoista nähdä jos biisiin olisi lisätty vielä rummut, olisiko se saanut aikaan vieläkin mukavamman sekamelskan. No biisissä ei niitä ole, joten se arvoitus jääköön kalvamaan mieliämme ”ehkä” ikuisesti.

Täältä löytyy Semidark Peoplen uusi demo:

<http://profile.myspace.com/index.cfm?fuseaction=user.viewprofile&friendID=193949122>

Kirjoittanut: Ville Åberg

To be continued...

Tämä Järki oli nyt tässä ja seuraavaa numeroa suunnitellaan jo. Sen teema tulee olemaan ”Järki lähtee” eli matkaamme maailma ympäri, toivottavasti useampaankin otteeseen, ja yritämme saada selville, mitä kuuluu Elinalle Ameriikassa, Janinalle Iso-Britanniassa ja Ellille Hong Kongissa. Myös paljon kaivattu herra Tommi Suvensaari on lupautunut kirjoittamaan terveisiä reissuiltaan.

Samalla kun Järki lähtee, on aika suunnata katseet kohti tulevaisuutta ja ottaa järki käteen. Järkeviä vinkkejä ja juttuja vanhoilta opiskelijoilta löytyy siis myös seuraavasta lehdestä. Nyt kuitenkin on tukka takana ja elämä edessä. Järki kiittää ja kumartaa ja palaa taas (toivottavasti) vitosjakson alussa!